

Divadelní představení v podání 9. třídy

Před nějakým časem přišla naše paní učitelka s návrhem, zda bychom nechtěli hrát na konci školního roku pohádku. Nám to přišlo jako prima nápad. To jsme ale netušili, kolik práce na nás čeká – kulisy, kostýmy, scénář... Nakonec jsme vybrali pohádku „Nejkrásnější hádanka“.

S kulisami pomohla jedna z maminek (paní Krtová) a i my jsme přiložili ruku k dílu při hodinách výtvarné výchovy – tam nám pomohla paní uč. A. Šafránková. S kostýmy to bylo podobné – část jsme měli z vlastních zdrojů, něco ušila šikovná maminka (paní Čandová), část zapůjčil pan R. Vejšický a zbytek vypůjčila paní uč. H.Kotěšovská v půjčovně.

Se scénářem to bylo horší. Když už jsme se konečně dohodli, jakou pohádku budeme hrát, bylo potřeba napsat scénář a upravit jej. Největší zásluhu na něm měly Pét'a a Irča.

No a pak přišlo zkoušení a zkoušení a zase zkoušení. Ke konci jsme pohádku nemohli ani slyšet. Několikrát jsme měli chuť celý projekt zabalit, ale vydrželi jsme. Trochu pod nátlakem, trochu z ješitnosti, od všeho kousek. A teď jsme rádi, že jsme to nevzdali.

První představení proběhlo dopoledne před zraky našich spolužáků. To se opravdu povedlo, protože děti o něm ještě dlouho vyprávěly. Ani nepostrehly, že jsme některé pasáže vynechali.

Odpoledne to bylo horší. Nervozita stoupala a ani uklidňování paní učitelky nezabíralo. Asi to bylo tím, že nám až příliš záleželo na tom, abychom se před rodiči, a nejen před nimi, vytáhli.

Myslíme si, že se nám to i přes některé nedostatky podařilo.

Přejeme našim následovníkům (doufejme, že nějakí budou), aby se do takového projektu také pustili, neboť to stojí za to. Slzám dojetí se neubráníl nikdo z nás, ani paní učitelka, dokonce ani mnozí rodiče.

Děkujeme všem, kteří nás podpořili a přišli se na naše představení podívat. Děkujeme i za štědré příspěvky na vstupné. Použijeme je na úhradu vypůjčení kostýmů a na dokončení našeho Almanachu.

Vycházející žáci

